

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 223/2015
10.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.М., због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Н.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 257/14 од 23.07.2014. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 345/14 од 22.08.2014. године, у седници већа одржаној 10.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 257/14 од 23.07.2014. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 345/14 од 22.08.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 257/14 од 23.07.2014. године, окривљени Ж.М. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити уколико окривљени у року од три године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело, те је истом пресудом одлучено да трошкови кривичног поступка падну на терет окривљеног.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 345/14 од 22.08.2014. године одбијене су, као неосноване, жалбе окривљеног Ж.М. и његовог браниоца и потврђена пресуда Основног суда у Јагодини К 257/14 од 23.07.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Ж.М., адвокат Н.С. на основу члана 482. и члана 483. ЗКП-а поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а; члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП-а, члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП-а; члана 438. став 1. тачка 5. ЗКП-а; члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП-а и члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП-а, са

предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев усвоји те да побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП-а прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП-а, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП-а, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП-а.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП-а.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.М., адвоката Н.С., није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, већ је указано на повреде одредаба закона из „члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП-а; 438. став 2. тачка 2. ЗКП-а; 438. став 2. тачка 5. ЗКП-а и 438. став 2. тачка 3. ЗКП-а“, које не представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, те је захтев одбачен као недозвољен.

Захтевом браниоца окривљеног Ж.М. се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП-а која је чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а предвиђена као разлог за подношење овог ванредног правног лека, но како је Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, у смислу члана 489. став 1. ЗКП-а, а како уз наведени разлог који се односи на прекорачење оптужбе, није дато образложење који део оптужбе је прекорачен и у ком правцу, то је захтев браниоца окривљеног и у овом делу одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП-а, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Олгица Козлов, с.р.

Драгиша Ђорђевић, с.р.